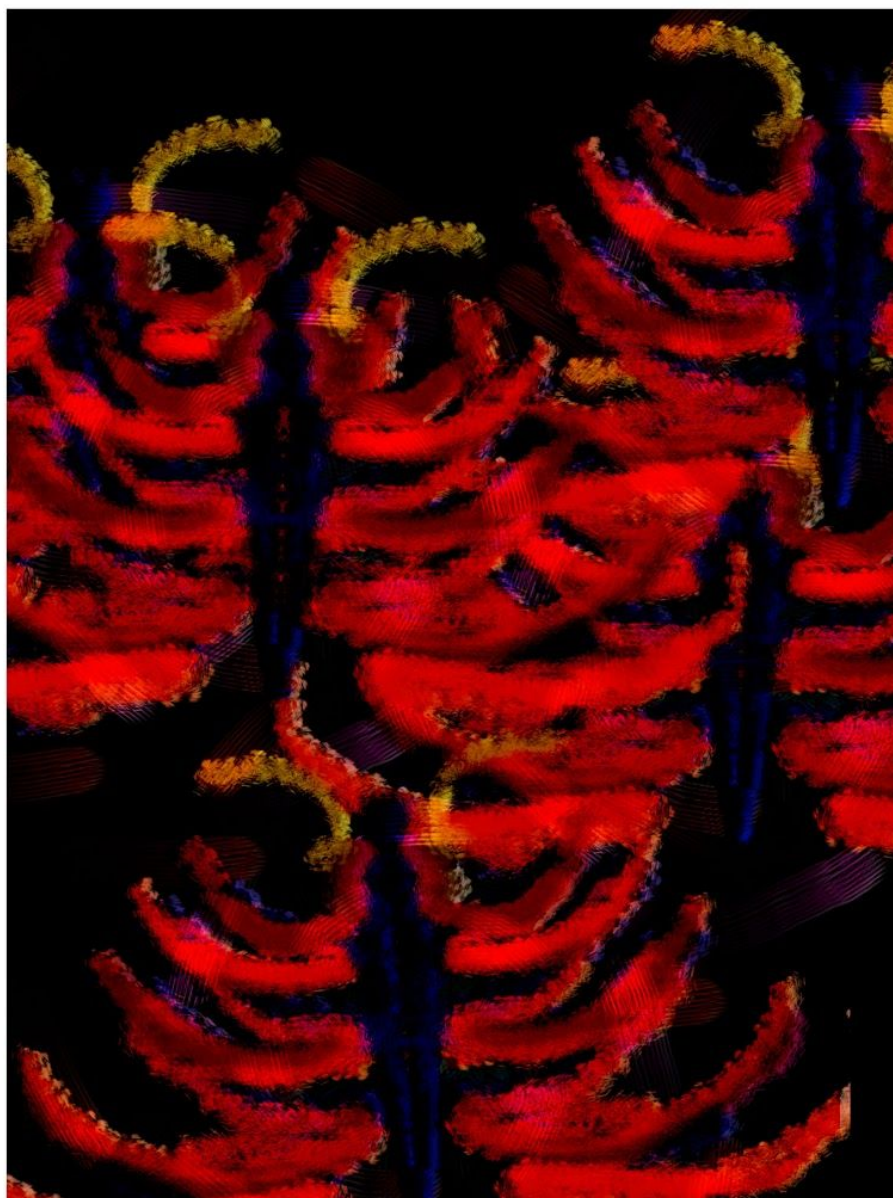

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #33

uitzending op 2/1/2021

spanning op de varens

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 33

uitzending op 02/01/2021

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing.
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam** op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2**. kijk naar **het voorbeeld op pagina 4**.
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie of tussen andermans werk te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen.
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

Jim Leftwich

The Blue Seam

2.

The pie ceiling is made of the flour elements and the bodies are competently dissolved in sour quicksilver. It is a mobile water, as white as tears. The blue Ouroboros quietly adjourns, in Colorado as in the Sun, the evolution of ceilings occluded in avant index horror: cattle branch diurnal plague, organelle, the salty corpse a song. Memory is The Vulture, not us, the bent, systemic ceilings settle on their own revenge [prestige? their own prestige]. Etudes partake of the violet salon, oblong and magenta.

An alembic filled with blue water. On a band of gold, near the bottom, two figures are fused, wrapped in the bark of a tree: the mysterium conjunctionis.

Comb and provoke an errant parking.

Tantrum tarot, constitutional imitation, in six months we derail the sun.

Useless to choose the disposition unto fire.

Carpocrates was a comet, just like the serpent, meridian subletteral enlargement, three violins flowering in the somber auras of the night.

It does not go unsaid among the quartets on the ground.

Doubtless, troubled by illuminations, the year of the trout, the year of the nebulous spheres, a noisic and concave dance contrary to assembled murals.

A vacuum of nouns.

What celery

who represents

the calendar

returns.

Tincture via portal transforms the present into temporary passage.

Tincture via portal transforms the present into temporary sausage.

(with kind permission from: [Jim Leftwich, The Blue Seam - MonOcle-Lash Anti-Press 2020 - Buy the book!](#))

Maurice Scève

Délie

LX

Si c'est Amour, pourquoy m'occit il doncques,
Qui tant aymay, & onq ne sceuz hair?
Je ne m'en puis non asses esbahir,
Et mesmement que ne l'offençay oncques:
Mais souffre encor, sans complainctes quelconques,
Qu'il me consume, ainsi qu'au feu la Cyre.
Et me tuant, a vivre il me desire,²
Affin qu'aymant aultruy, je me desayme.
Qu'est il besoing de plus oultre m'occire,
Veu qu'asses meurt, qui trop vainement ayme?

LXII

Non celle ardeur du Procyon celeste
Nous fait sentir de Phaeton l'erreur:
Mais cet aspect de la Vierge modeste
Phebus enflamme en si ardente horreur,
Qu'aux bas mortelz vient la froide terreur,
Qui de la peur de leur fin les offense.
Voy: Seulement la memoire en l'absence
De toy m'eschauffe, & ard si vivement,
Qu'en toy me fait ta divine presence
Prouver tousjours l'extreme jugement.

N.K.d.e.E.

uit 'finis mundi'

galm

Wij zijn verzwolgen al, de golven golven na.
Wij zijn vortex zelf in onze zee van vrije tijd.
Wij zijn draaikolkstem van de vernietiging.
Wij zijn golven taal, voorspelling van de galm.

Wij zijn winnaars in de ren van 't falen.
Wij zijn makers van een kromme mal.
Wij zijn denkers van het ene in het al.
Wij voelen nooit de eenvoud van het ware.

Wij zijn verzwolgen al, de golven golven na.
Wij spoelen ons als modder af de lusten die verblijden.
Wij golven nu de wanhoop uit die allen overwint.
Wij zijn verzwolgen al, de golven galmen na.

oud jaar

In de kelder zijn er de gevaren:
hier ligt een roestende nagel,
daar de dode hertog in zijn graf.

Daarboven wieken zwermen helicopters,
ratten vreten aangezichten op. Eindspel.
De aarde ploft en spuwt verbrande korst.

Wij duiden alles aan, maar niemand
wil nog mensen lezen. Natte wensen
druipen smekend van de muren af.

geboortejaar

Het nieuws scheurt niet. Het raam dampst aan.
Niets. Er staat geen olifant op de veranda.
Niets komt op tijd, niemand komt eraan.

Er wordt een pont gelegd van elzenhout.
Vier keer tien en twee eenden bepalen
waar de kathedraal wordt opgebouwd.

Het hoofd verschijnt met gave oren
uit de tunnel in het land. Harige ratten
bewegen Rome maar het jaar is geboren.

glaslink

Booischot 1969. Zon hangt in de haag, zijn
spuug druipt en glinstert. Wit linnen kraakt
strak rond de moederdraad. Het maakt het.

Vóór de mensen was er blauw.
Daarna het rood van de tong en meikevers.
Het solfert zonder lucifer, de stank wordt
essence van lucht en Union Match.
Keverpootjes schieten telkens weer uit
het doosje. Snel, doe het toe!

De kat zit binnen in haar wormen te poezelen.
Het wachten wacht in een leegte vol van
luisterrijke ritselingen.

Het vergrijpt zich aan glinstering, een glasscherf kerft
de lijn op de arm. Hoog een rode krab spat
op het groen en het wit en het blauw
bezeilen met woord en al de hemel.

Hoe wonderschoon is niet het schip. Het vliegt.
Wilde wervelingen worden met kleuren aangedaan
tot de pijn het einde van de schreeuw aantikt. Stik:
niemendal heeft het litteken weer aangeklikt. Op.

Weg.

Haar lichaam leunt, haar tong krioelt.
Het weigeren strandt in een gesloten bar
waar een Duitse zeeman haar de baren geeft
die het bevaren kan. Wolvin van de SS.

Hij stoot en barst, zinkende al verorbert
het rot zijn wrak en het druipt meanderend
grauw langs het bot van haar bil.

eendjesloop

duo comique pour Théâtre Vitale Algorithmique (TVA)

scène: een van de drie zwarte zonnen is gezonken, gespietst door een speer van de nijd.
de tweede laat zich in beider maan een traan spiegelen, de natte echo van de rouwzang om
hun verdwenen zus

stal de waren uit. neem waar:

de dogmatiek van het verzilverde
de potjesgrond in wormenvrij plastic
de wildgroei die het land uit de dakgoot rukt
meerpuistendruk op spiegel
vleugels die in elke frame aan de schouders blijven ontbreken

en/of:

ingrijpend vasthouden
doortastend bekneden
hardnekkig vingeren
voortrazend hakketakken
dan, zolang de keuze klopt:

polijst de spil van stilstand in je armen.
schuur de nucleus van stilte in je achterhoofd.
zie het oog dat door de maskers boort.
voel de hand die in jouw zeeën roert.
sluit vier ogen tot het bloedrood donkert.
lees de onberekenbaarheid van het heelal.

ervaar:

het filtrum beeft.
het klauwen stremt de tastbaarheid van het verschijnen.
de belofte van het niets verbindt de vele handen.
ontvang het wapenarsenaal in meterslange rekken.
ontvang liefde zoals een vis van lucht kan houden.
haar uitgestoken hand schiet door het verre glimmen.
in bergen stof en pulver belandt een elzendreef.

zeg:

- "alle woestijnrozen zijn kamelenpis."

Samuel Taylor Coleridge

Kubla Kahn

Or, a vision in a dream. A Fragment.

In Xanadu did Kubla Khan
A stately pleasure-dome decree:
Where Alph, the sacred river, ran
Through caverns measureless to man
 Down to a sunless sea.
So twice five miles of fertile ground
With walls and towers were girdled round;
And there were gardens bright with sinuous rills,
Where blossomed many an incense-bearing tree;
And here were forests ancient as the hills,
Enfolding sunny spots of greenery.

But oh! that deep romantic chasm which slanted
Down the green hill athwart a cedarn cover!
A savage place! as holy and enchanted
As e'er beneath a waning moon was haunted
By woman wailing for her demon-lover!
And from this chasm, with ceaseless turmoil seething,
As if this earth in fast thick pants were breathing,
A mighty fountain momently was forced:
Amid whose swift half-intermitted burst
Huge fragments vaulted like rebounding hail,
Or chaffy grain beneath the thresher's flail:
And mid these dancing rocks at once and ever
It flung up momently the sacred river.
Five miles meandering with a mazy motion
Through wood and dale the sacred river ran,
Then reached the caverns measureless to man,
And sank in tumult to a lifeless ocean;
And 'mid this tumult Kubla heard from far
Ancestral voices prophesying war!
 The shadow of the dome of pleasure
 Floated midway on the waves;

Where was heard the mingled measure
From the fountain and the caves.
It was a miracle of rare device,
A sunny pleasure-dome with caves of ice!

A damsel with a dulcimer
In a vision once I saw:
It was an Abyssinian maid
And on her dulcimer she played,
Singing of Mount Abora.
Could I revive within me
Her symphony and song,
To such a deep delight 'twould win me,
That with music loud and long,
I would build that dome in air,
That sunny dome! those caves of ice!
And all who heard should see them there,
And all should cry, Beware! Beware!
His flashing eyes, his floating hair!
Weave a circle round him thrice,
And close your eyes with holy dread
For he on honey-dew hath fed,
And drunk the milk of Paradise.

EPILOOG

onze aarde

er staat spanning op de varens.
de stroom verbaast de lucht,
de lucht legt al haar lasten neer.

er staat spanning op de scholen.
de zware zee verbaast de vissen
en joelend zij zwermen heen en weer.

er staat spanning op de bergen
de sneeuw verbaast de aarde
zij trilt en beeft want zij wil meer.

er staat spanning op de mensen
de angst verbaast de zon
zij vroegen toch om meer?

RADIO KLEBNIKOV 02/01/2021 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Jim Leftwich	4
The Blue Seam	4
Maurice Scève	5
Délie	5
LX	5
LXII	5
N.K.d.e.E.	6
uit 'finis mundi'	6
galm	6
oud jaar	7
geboortejaar	7
glaslink	8
eendjesloop	9
Samuel Taylor Coleridge	10
Kubla Kahn	10
EPILOOG	12
onze aarde	12
INHOUD	13

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>